

1889-08-16

AFSENDER

Kristian Zahrtmann

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Civita d' Antino

Arkivplacering:
Mappe 24 nr. 10

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 10

Carotta Tautius d. 16 Aug 1889

Kære Skovgaard. Det er alt ingen Tid siden
jeg fik dit Brev. Jeg takker dig meget dybt og har
spøkt at skrive til nu, da jeg har sendt dig
for mig selv med ingen Couverture af haer. Tid nu
at ~~den~~ fandt jeg i et Kuffetlyonke hele 10, som
harde ligget der siden jeg var inde i Rom sammen
med Niels. Jeg er glad ved at se, at I har det saa
godt alle og er saa tilfredse. Saaledes ogsaa heder
Massimo og har det meget bedre, end vi turde ha-
be. Hele Familien har det godt. Signorani er dog
oftest meget sørgelig, Hovedpine, Gigt, Svinesmælte, vied
nok tidlig Alderdans osv. og et ukerend d. s. Hun
er den Mest smerte her. Ser let og smøgeligt og staa
sligt som Massimo. Gjør pas, saa er hun den mest
og. De Andre taber det kun altsaa hurtigt, en naturlig
Følge af al den uendelig sørgelige Svinesmælte. Jeg vilde
i allerhøjeste Grad ønske at disse maatte blive
gigt og det vil snart. Men, det vilde sin egenlykke
til hele Huset saa naar han fik Brød. Han lider nu
delvis af voldsom 3 Dages Hovedpine, saa stærk, at
de maa kalde Lægen midt om Natten. Han har dog
været fri siden 1ste Dag efter i Maj at komme fra
Rom og Massimo i Modrum. Dette vilde sagtens fortsætte
og sig. Desuden er han af en saa gæst Coartition
liden at han skind ikke 30 alt alder og Stammer
se ud til kun at hænge i haer. Der er uellens hær
og Giulietta - jeg har det kun for hende og for hendes Dren-
ge, Richetta - en Forstaaelse, et Gucke om, at det
maatte ske. Jeg ved ikke helt om det er heldigt. Fræm-

rovnødvendig meget af dem alle her, men vel at
sige dem af gamle Signora. Det er hun vidste man var
lykkelig ind i en ny afkommande Slægt. I har ofte
se lidt dem. Det kom god med Værdighed og at Signa
Stammen let vil os. Da blev de alle tvært, men ikke
bestemte er det alle Dames her der ikke kan finde
And god nok til Dames. Alene og Bedene holdt
siglig meget af Dameses Anseelse og mig var uenig
stelig fremmed. Navnet er Signora Caterina var uendelig
personlig. Det er vist allevegne, for, hun altid har
et par dem alle Det. Inden i tage kære vil i tale
Lagen held igennem med hende. Men ikke om god, men
Signora Giulietta kom her her der. Hun har i
alle de andre Reviere meget for sig. Men i sig
et kærefulde kære i egenskab indet til om held
somme hun, la vedetta è dolce Sign. Kristiano.
Det er et man om det. Det er en held anden Mær
et kære par, om man vel man respektere. I for sig
for hende selv lykkelig, og uendelig andre med hende.
Derfor mener i den ikke forkæstelig - kan det selv
alders ikke om mig. Gamle Signora har vist haft det
Lagene. Alene har gjort hende en siglig mild og
en hun glad. Men gamle Signa. Kære det er vist selv
det uendelig forvare frem i det kærefulde om en
stærk i hende. Både her og Signora Domestica havde
det meget af Viden. Efter sin Mening er det Afjende
forledes man selv tage Lagen, ikke hvad de kendte
med en. Det var naturligvis et meget tungt Sted, da Car
Lida i det de Dames. Børst Felice gik her og er en
skikkelig, og gamle god os. Man vil bringe sin kære
Kæmpen, har næsten aldeles Sidel at tage sig for. I kan
ikke arbejde om Klopdraget om og hele den Livstid
lige. Nu siger Signa. Caterina, at hun selv vid skues et
for sig. I var god i ommærke par, at det vidste Besv
indtæktelig fremmed, og det har mindet et lid for dig, var. Det
er tryk par Signa. Kære det er vist selv. For a. Besv
ikke til at betale sig. Det er naturligvis det. Børst i det
for sig. De vil det. Kan ikke end det med det for sig

